

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

יה דוקינ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

שלהם הוא שם אחד והוא יה"ו שזו קשורה בזו וזו קשורה בזו ועל כן כוננו שם אחד להם ובהיות שם זה מתפשט בהנחה כמלאו כל המוקמוות והקדמים זיו עלין גדול וכנרא ומרוב השפע והזיו יונאים מיומו מאורות לאלפים ולרבבות ככל אחד ואחד בעלי שכל ותכונה ואף על פי שיונאים אינם מובדלים מיומו אותם היואורות יונאים בתערובות של גבורה יונאים והם המושפעים גבורה לשאר הנכראים ואחד כך יונאים ארבעים (כ"א ארבעה) מאורות ראשים על צולם מתפשטים מאלין הקיים יונאים לכהונ את מקורם ולתור לו מוכסה ואם קשה בעיניך זה הענין שהענף יהיה מוכהין את השורש והו לפי משיבות השורש כמלאו זהו דוויא לאב ששלו בניים והבנים כגדלו ומלאו את מוקמוותיהם בקבוצה ובכונה ומכהינים את אביהם גם כיוו הסום שנושא את האדם כן הארבעים מאורות האלו ומכהינים את שרשם ואלו הארבעים מאורות הם עשרה ניקודים לכל אות ואות פולים למשבון ארבעים והם כנגד ארבעים יום שעמוד משה בהר סיני והיה פורש במקמות מודקדק האות בהיות עליוני וכנגד אלו ארבעים יום שעמוד משה מודקדק בתורה ומזליא לאותות ומיישר הרכסים וכנגד אלו ימים היו ימי המרגלים שהלכו בארץ אלו ימים ואלו שחל ובאלו הארבעים המאורות כמלאו מאור הזה הד' של ניקוד הו' והוא מאור כשמו מאור מורכב בכבה ראשונה כמו שאמרתי למעלה והוא ברוב הדיו ושפעו (כ"א הכח) כקלק ליימן ושמאל ואף על פי שאקלק עדיין נקשר זה עם זה כדי שלא יפעלו אלא לרכון קונס ומגדלים והו הניקודו והוא ח' רק (כ"ל מירק גדול והוא יריר) ואות הניקוד שלו ויכחו והו ח' רק שמונעב את הרביעיית של שם הנכבד והמורא שממלאו לשני המאורות שני שמות והשמות נקראו לפי תכונות המאורות בדרך חכמה ומפלאה עד מאוד ואלו הן שמות שני הניקודים הא' העמוד ליימן שמו צצציהוין (כ"א צצציהוין) ניץ הזהב נור הקודש הכפירה המושפעת בלי מלאך ובלי קדושה וטהרה וס השני הסוכה ליימן נמשך בקו הגבורה נקרא שמו הקדוש יצחיהויה (כ"א יצחיהויה) שם אמיץ ונעלם משיב בפקות ליודעי מקורו בלי מלאך ובלי טהרה אחרת ובראש המאור הנעלם והנכבד הזה אמרתי שאדבר בענין ישראל בענין האומות והנמתי מהענין הזה עד הניקוד הי' שהוא מורש כל הניקודים כמו שאמרתי והוא שהיה זוכר כהן גדול עבודה לניקודים ידועים נמתי כדי שלא יבינו העם אלא עמים אותם שהעיר הק"ו את חסם והלבישם בגדי כמנה שכל ובינה הם היו מבינים והנני בא לפרש ניקוד

ניקוד הי'

הוא זהה הענין שכל המאורות המתקדמים אל זהו מתאכלים ושנה והיתה לבשר לכל מי שיקרב להגיע לקדושתו וזה מפני רוב קדושתו הגדולה והענווה והמופלאה אשר איש יודע עיקר מעלה העשירית כי היא מובלת באורה ובזויה כל הדברים וכל המאורות העליונים ונראו בזה המאור הי' כל המאורות מורכבים והוא נראו כמו אשכול וכל המאורות תלויין מיומו כענבים ואלו המאורות שנראו כענבים הם היכלכלים לישראל במקמה גדולה כמו שכתוב בענבי צמדצר מנאיתי אבותיכם ישראל וכל אלו המאורות שכתוב בזה המאור הי' להם אין סוף ומניין ולהתפשטותם אין תמוס ונראו אלו למעלה למרכבה ונתפשטו אלו המאורות לארבע זדיהן ונקשרו בכבה ראשונה ובהיות מתפשטים

ו ב 2 6 לז

שלהם הוא שם אחד והוא יה"ו שזו קשורה בזו וזו קשורה בזו ועל כן כוננו שם אחד להם ובהיות שם זה מתפשט בהנחה כמלאו כל המוקמוות והקדמים זיו עלין גדול וכנרא ומרוב השפע והזיו יונאים מיומו מאורות לאלפים ולרבבות ככל אחד ואחד בעלי שכל ותכונה ואף על פי שיונאים אינם מובדלים מיומו אותם היואורות יונאים בתערובות של גבורה יונאים והם המושפעים גבורה לשאר הנכראים ואחד כך יונאים ארבעים (כ"א ארבעה) מאורות ראשים על צולם מתפשטים מאלין הקיים יונאים לכהונ את מקורם ולתור לו מוכסה ואם קשה בעיניך זה הענין שהענף יהיה מוכהין את השורש והו לפי משיבות השורש כמלאו זהו דוויא לאב ששלו בניים והבנים כגדלו ומלאו את מוקמוותיהם בקבוצה ובכונה ומכהינים את אביהם גם כיוו הסום שנושא את האדם כן הארבעים מאורות האלו ומכהינים את שרשם ואלו הארבעים מאורות הם עשרה ניקודים לכל אות ואות פולים למשבון ארבעים והם כנגד ארבעים יום שעמוד משה בהר סיני והיה פורש במקמות מודקדק האות בהיות עליוני וכנגד אלו ארבעים יום שעמוד משה מודקדק בתורה ומזליא לאותות ומיישר הרכסים וכנגד אלו ימים היו ימי המרגלים שהלכו בארץ אלו ימים ואלו שחל ובאלו הארבעים המאורות כמלאו מאור הזה הד' של ניקוד הו' והוא מאור כשמו מאור מורכב בכבה ראשונה כמו שאמרתי למעלה והוא ברוב הדיו ושפעו (כ"א הכח) כקלק ליימן ושמאל ואף על פי שאקלק עדיין נקשר זה עם זה כדי שלא יפעלו אלא לרכון קונס ומגדלים והו הניקודו והוא ח' רק (כ"ל מירק גדול והוא יריר) ואות הניקוד שלו ויכחו והו ח' רק שמונעב את הרביעיית של שם הנכבד והמורא שממלאו לשני המאורות שני שמות והשמות נקראו לפי תכונות המאורות בדרך חכמה ומפלאה עד מאוד ואלו הן שמות שני הניקודים הא' העמוד ליימן שמו צצציהוין (כ"א צצציהוין) ניץ הזהב נור הקודש הכפירה המושפעת בלי מלאך ובלי קדושה וטהרה וס השני הסוכה ליימן נמשך בקו הגבורה נקרא שמו הקדוש יצחיהויה (כ"א יצחיהויה) שם אמיץ ונעלם משיב בפקות ליודעי מקורו בלי מלאך ובלי טהרה אחרת ובראש המאור הנעלם והנכבד הזה אמרתי שאדבר בענין ישראל בענין האומות והנמתי מהענין הזה עד הניקוד הי' שהוא מורש כל הניקודים כמו שאמרתי והוא שהיה זוכר כהן גדול עבודה לניקודים ידועים נמתי כדי שלא יבינו העם אלא עמים אותם שהעיר הק"ו את חסם והלבישם בגדי כמנה שכל ובינה הם היו מבינים והנני בא לפרש ניקוד

שם קשורים
היה
אליך היה
ה דברתי
וליס אשר
א קתת
מטבות וו
ותראה
זה יוקוס
ותראה
זה יוקוס
ד הקדוש
ברוך הוא
בות אשר
מפני רוב
עט
ה גדולה
יונאים
בינה הם
לק ברמו
זין שכל
המאורות
בתפלה
אזון כל
הדמיון
תת
ב גאותו
תו כראה
מיושלתי
למלאכי
נר הרע
זו המאור
יתר וכל
וכו נשרש
א מלכות
זו שכתוב
ורת שכל
נ' (כ"א
פי אשר
תם השם
להם

לד' פנות מרוב גבורתם וזיוס נראו כל העמודים שמוכסו
 כל הדברים והבניינים ומהם מתפשטים כל מיני האש הזק
 והזיו שיוצא ומתפשט מן מקום המזיאו' מקום הנעלם חוסף
 על אלו העמודים הם המאור' שרכבו במאור העשירי ובהיות
 הזיו היוצא מסכה ראשונה מוכסה על אלו העמודים נראו
 העמודים כמו כסא ומרכבה לשון המרכבה הוא שבו נרכבו כל
 המאורות המכלכלים לגבראים מן זו המקום האמין והשפע
 הנורא שאין לו קץ ומן אותו הזיו הנאה המתפשט מן זה
 המקום נכטייר בצורות זה המקור יורד למטה וזו היא המרכב'
 שארבע פינות סמוכו וכל זה הקדמה וזה הענין שאפרש תחיל'
 יהיה סידרי המרכבה הם סוד' עמוקות לענין וכמו שאמרתי
 הקמו שאמרתי תחילה בזה הענין ובה הנקוד יהיה סדורי
 המרכבה וסדורי המאורות שיומנה הם מתפשטים ויורדים
 מן המרכבה לחוסף על ישראל ואני כמו שאמרתי הנני מקדים
 לענין הזה ההקדמה ותבין בה עיקר השלשה הקדמות
 וזמנשיו ואילך היה מעיין בשנת היצירה כאשר עלה במחש'
 לפני סנה ראשונה לברוא שמים וארץ וכל הנבואות סדר כל
 הכחות והמאורות המתפשטים ויזמו עד איזה מקום יתגברו
 וכמה פעולות יפעלו ועל כן איור האכס רבי שזעון בשעת
 היצירה סדר ותקן הקב' הכחותיו וזהו האות כי המאורות
 המתפשטים בגבורה גדולה מלפניו וזמנשיו פניהם להתפשט
 מפונה אל מקום הגבורה מן הנושכים שם או מן כטעם שם
 וכן המאורות המתפשטים מן ככה ראשונה שנמשכו ברחמים
 מן הנושכים ברחמים או מן כטעם במקום השלום והאמונה ומן
 ערבוב במקו אחד בגבורה ורחמי' הלא להיכו שזמנו מתפשטים
 כל הדברים והוא המשריש להם שורש והוא ימנה'ם כמפנו
 ורננו ואלו הדברים הם קושיית חזקות אבל זאת הוא אמת
 שהק' בה סדר כל מאוריו וכל דבריו על הסדר וכל האחרים
 כיוצא בזה הלא הוא המשריש להם שורש והימנה'ם כמפנו
 וזה עשה ברוב חכמתו ובזיו הגדול יצאו מיזמו מאורות ברוב
 זכותם המושגת הידוע בלי תערובת ולו המאור' שמתפשט'
 מיזמו הם י'ד' (ג' א' ד') ועבשיו תראה קביותם ומעלתם
 והם סוד' שותמות שחתם הק' בה בכל דבריו כמו שאמרנו
 ותראה בראיות ברורות והם ד' אותיות של שם יהוה ותרא'
 למה אות ה' נוכסלת בשם זה או מה הוא הענין הקומו'ת
 ובהיותך רואה וידוע סדר הסכל הזה או תראה כל הענין
 כפשוטו אלו הם סדרי המרכבה העליונה על תכונותיהם
 כשהשפע יוצא מן המזיאו' הכל' (ג' א' מתפשט מן מקום
 המזיאו' מן) שורש השורשים יוצא ברכון המחשבה אם בגבור'
 אם ברחמים והואיל וברצון המחשבה יוצאה לכהונ' את העול'

ולכלכלו ולכן נמצאו בו גבורה ורחמים ובשעת היצירה
 כשהמאור יוצא בגבורה וברחמים יצא עד מקום ידוע
 ועמוד שם כלול מכל יופי וקודם ויכול מיני עבר ולכל סנה
 (ג' א' ובס' א' מאת' כתוב כל זה) מכל יופי וקודם וכל
 מיני פרנסה ומרוב השפע האמין שנמצא ושנראה ברא'
 המאור כתפשטה גבורתו והנה לד' דיקים הם ד' פנות
 המרכבה ובהיות השפע מתפשט מתחילה בגבורה גדולה
 כמשך בכח המחשבה למשכנה הוא מקום הגבורה ובה המקום
 נרכבו כל כחות המשפט וכל כחות המושגית שנאמר ומשך
 תפתח הרעה ומן זה המקום הנורא מתפשטים מיזמו
 לאלים ולרצבות אין להם מינין וכתוספו וכתגברו דין וקצתו
 רחמים על כחות הגבורה ועל כן היא חופפת עליה וזה
 עד מערב מקום ששם סמוך יצחק מן שתיים ותפארתם
 ויתגברת שנאמר ופחד יצחק היה לי וכן ד' פנות לכל פנה
 ופנה מאלו וארבעתם כא' נמצאו ומיוחדות על שורש אחד
 נאה ומרוב מאור המתפשט מן ככה ראשונה הוא העשירי
 אשר כתוב עליו ועוד בה עשירייה וגומר - ועוד ראה כיצד
 נמצאו ארבע פנות המרכבה תחתונה מיוחדים על זה המאור
 כי המאור הזה בהתפשטו ממקום המזיאו'ת הכעלם מרוב
 זיוו והדרו ויתפארתו נראה כמו היכל שתום מן שפע הדיכו
 בהתפשטו מן מקום המזיאו'ת הכעלם כתפשטו מיזמו כיצדו
 פנימה לכהונ' פנות המרכבה התחתונה כי העליונה בשעה
 שזה המאור מתפשט ממקום המזיאו'ת מיד הוא יורד
 במאורות אחרים ולמעלה למרכבה העליונה ומיאו' הכעלם
 הוא אלהיכו ואכסנו עבריו ובמרכבה העליונה נמצאו בארבע
 ראשית מאורות עליונים בזמנין ע' וכל אחד אחד פונה לכל
 ואחד מתגבר על כלם וימכה אותם בגלוי דכתיב כי חלק י
 עמו - ובהיות מאור אחד מתפשט ומתגבר על אלו המאורות
 מביאם תחת ממשלתו וכראה זה המאור כעמוד גדול מא'
 אבל שלשה מעלות נמצאו יהו' יו' יה' יה' - לא'
 כך עלה עד מקום המזיאו'ת וזהו המאור התפשטותו -
 מן יי' ללל גבורתו ועליו פתחו כל המקובלים בעלי השם
 ורמוז בדברים נמצאו לו השבעים מאורות כמסכים בגבור'
 ושם אחד לעשרה המאורות וכמנאו השמות שבעה והם שם
 מיהרים לפעול פעולות ולהעלות מימה ולקום כה
 ולשלם לאיש כפעלו כי הם מקורות השפע שם הסכהדה
 העמוד להגן על ישראל ומקבלים מהם שם הראשון אר'
 השני שר' השלישי אל' הים הרביעי יצחק החריץ
 השמיני יצחק החריץ (כ' א' יצחק החריץ) הששי צבא
 השביעי יצחק החריץ שמות מלאכים בגבורה משמין
 טהרה

טהרה ונס
 ולתוכיח מן
 רוב גבורתו
 והענין בו
 יופים אליו
 המוקבל הכר
 פעולתו וס'
 כחות כמו
 שזה הכח מן
 יוגיע לשם
 גדולים לשם
 נחלקו לשם
 ובעת התפ'
 והם בלי מן
 זה קנה הת'
 תחתונה וז'
 כמנאו באותו
 של הקדוש
 מאות אלף
 האחדת)
 קביות כאש
 ואינם נכדו
 ואומרים לו
 לדבר תפא'
 אחרים מל'
 המאורות
 המוקד'
 מן זה הימ'
 ככתחילה
 מאות אלף
 ועד מערב
 ראשים שם
 ובמרכבה
 מגודל תפ'
 ועד קנה ה'
 וחזו'י האר'
 והאבה כ'
 כתולאו כ'
 שני המאור'
 וכאש רא'

והיה וגם לשאלה בחנוים לשאל ולדבר בדבר איש האלהים
ולתנוי מן הגדה לרוחה ולחלט איש בארץ זיה ושמה מפני
רוח גבורתו וקול שאזכו כקול המולה גדולה כקול סופה
והעמוד במרכבה העליונה ארון בלי דמיון ותמונה שלם
זופים אליו והכראה למעלה תסתווה יה"וה הוא הכבוד
המקבל הגראה לעבדיו העושים רזונו מזהרים לפעול
פעולתו וסידורי המרכבה אלו הם לכל דד וגד מתפשטים
במות בזמין שאלו שאונם מעשים מאלו אבל כמנח יתרון
שזה הכח מניע עד מקום שכן אחד אורו (כ"א אינו)
ונניע לשם וזהו האמת ואלה מניין המאורות הראשי' מאורי'
גדולים לעבר תימן ומתפשטים שש מאות אלף בהתפשט
נמלקו לשש הקמות אלו פוכים למעלה ואלו פוכים למטה
ובעת התפשטם מי יוכל לתת מניין לכינונית שמתפשטים
והם בלי מניין לקיים מה שכתוב והיה ורעך כעבר הארץ -
וה קנה התפתח וזה קנה העלין שהוא שם יה"וה שכינה
תסתווה ועילאה ופרשת ימה וקדמה ונסונה וכננה מכאן
כמנח האמת שיש לששה קמות ומתפשטים כדי שידעו ברוחיו
של הקדוש ברוך הוא כוונה אהבתו אס ישראל וכל אלו השש
מאות אלף שמתפשטים לכל עבר ולכל פנה עד כאן כוסחא
הארת) אין קץ לתפארתם ובהיותם מתמלקות לששה
קמות כאשר הם מניעים אל מקום המזיאות מתמלקות לששה
ואינם כדלים וכורעים ומשתחווים לפני הקדוש ברוך הוא
ואמורים לפני שירות ותושבחות ובהיותם מתמלקים מי יוכל
לדבר תפארתם ובעת התפשט' מוקומום כמנחו להם שמות
אחרים מלבד האחרים האמורים למעלה ובעת התפשטם
המאורות האלו מן המקום שנתמברו שם מתפשט מהם האש
המקרה - הזוהר המזהיר גיורת נשמות האבות הקדושים
מן זה המקום נגזרו וזוה המקום המרכבו כשחרו לאלהיהם
בבתייהם ועל כן אמרו שהאבות כומנס המרכבה ואלו השש
מאות אלף מאורות כל מואר ומאור מהם מתפשט מן המזרח
ועד מערב וכמנחו במאורות המתפשטים מן דד הימין ע'
האשים שאכהיגים את שאר המאורות אשר מנס ומתפשטים
ובמרכבה העליונה כמנחו שני המאורות שאינם מאירים
מגודל תפארתם וגאיותם - אבל הם רואים מקנה הארץ
ועד קנה הארץ ומניעים עד חוטי שכל והאכמה הגדולה
חוטי האהבה ובהיות אלו המוטים של השכל והאכמה
והאהבה כמנסים בעד שני המאורות כאשר מניעים אליהם
כתמלחו כל פנות המרכבה שפע וגבורה ואכמה יתירה ואלו
שני המאורות הם מניעים על ישראל ומשפיעים אותם חכמ'
וכאשר ראה שלמה המלך עליו השלום שזו האכמה שהיא לישראל

וישראל היו עתידין לאבד אותם אמר כן ושכנו הרואות
בארבות ואלו שני המאורות דמיונם כדמיון גלגלי' ההולכי'
בכבי' ורואין דרכי בני אדם זה לפי שלימות מעשיהן ומקמתן
ומלמטה לאלו השני מאורות כראה מאור אשר עובר באלו
כדמיון מגדל חלול ומפנימה למגדל שס שתי כימורו' שמוניעי'
עד מקום המזיאות ושם האחד מן שתי הזיכרות מוקם
המשפחה והוא מהות המזיאות - ושם הזיכור השני המביט
לשמאל א מקום הגבורה שמשם מתפשטים כל הגבורות ואלו
שתי הזיכרות משפיעים למגדל שפע גדול ומתנא' המגדל
למעלה ושם שני הזיכרות ע"ד עיקר - שם האחד אהיה
ושם השני יה"וה שם האחד ע"ב ושם השני מ"ב ושם שני
המאורות הראים מוקנה הארץ ועד קנה הארץ אה"ה
יהוה ומלמטה לזו המגדל כראה בית מושב ומעמד השלם
מכל טובה ותפארת הוא מוקם כפי' מוקם גרות הכשמות
ופרכסות הנבואות ושמו נבואות ואלו המאורות אשר אשר
מורכבים הם אלו באלו ולמטה מזה המעמד הנאה שם עיר
המלוכה שבראוזה כל בתי גכו' המלך והכניינים הגדולים
והאזרחות וכל המאורות השועלי' ביו המדינה כמנחו המדריג'
וארכה שש מאות אלף פרסה ורפנה הם ע' (כ"א ע' אלף)
ובפנה העומדת באינע המדינה שנמשכה בכח דמיונים
המתגברת למעלה למזיאה ומופפות על השומה ארכה אלף
ומאתים ושלישים פרסאות ועתה היה מעיין ותראה כמה
אשר לא השנת ואם תבין זה המשל תדע עוד המשל ופתרונו
אומר ברמזים כדי שלא אחריק - ושם שער המדינה המפוארה
והכלולה מכל יופי אבתרי' אל ומלמטה לזה המקום שם
העמוד הנשרש מלמטה למטה (כ"א ולמטה לזה העמוד
השער הכורא מוקם העמוד הנשרש למטה למדינה) והעולה
ומתגאה למעלה מן השומות וכומך העיר ושומותיה והעמוד
הזה הוא חלול יוש בו שתי כימורות מניעים עד המיניאין מן
הימיני כושך ויונא והוא מנחה בלי עמל והשמאלי כושך
הגבורה וכל מיני הגאיה וזה העמוד הוא מגדל השן כנוי
לתלפיו הכלולה מכל חמדה סומך המרכבה העליונה ומעמידה
על תכונותיה ועל תפארתה בדרך שלימה ולמט' לזה העמוד
המורכב במרכבה העליונה הסופף על הכל שם מקום הפרץ
שפרצו קדמוני' ושעדיין לא נשלם עד שירם הקדוש ברוך הוא
על עמו ועל כמלתו ומקום זה שהוא מקום הפרץ כומנח
מנחה כי כל התאות וכל הכמות (כ"א על האמות)
ומלמט' לזה המקום שם מקום המלוכה הוא מקום שפע שלשת
השרים הגדולים אשר סימנס זה שני' לעלם ומלמטה למקום
המלוכה ששמו אלהים מקום של (כ"א שני) העמודים אשר
הכל

היזירה
ס ידוע
לכל פנה
מזה וכל
ראה בזה
ד' פנות
גדולה
ה המקום
ה מנס
ס ממונ
דין וקמת
למה וזה
תפארת
לכל פנה
מזה אשר
העשיה
ראה כינח
זה המאור
לס מרו
פע ההיכ
מנו ניפוני
וכה בשעה
וא מורכב
או הכעלה
או בארכה
פונה לד
כי חלק י
ל המאורות
גדול מא
לא
שמותו -
בעלי הש
כיס בגבו
ה והס ש
למקום כה
הסכהדה
מן אר
בסידורן
שני צבא
משמין
טהרה

הכל עומד עליהם שם הא' שר' ושם השני ארג' והנה לך
סדורי המרכבה העליונה ד' שלמה ואם תעמיק תבין אדם
העליון ושם כל אבר ואבר ושמות שני הנימרות הכוננים
בעמוד הקלול שם הא' יה' ושם השני שמש כיוסף הנכור
וה' ושם הפרץ אשה קראו הקדמוני' יהו' ה' (כ"א שם הנכור
שמש כיוסף הנכורה וה' ושם הפרץ יהו' ה') ושם המלוכה
אדיר' ריון והנה לך כל סדרי המרכב העליונה ואם תעמיק
בני או תבין נכון האדם העליון וכנגד כל אלו המאורות יש
מאורות במרכבה התחתונה כפי ז' ששעתי מוז' וד' פנות כיוסף
באלו המאורות הא' משני המאורות הראשונים שמונה אה' יה' ואלו
הן נמרות היוג' דל' ואלו הן המאורות הראשונים ושם פנה השנייה
הוא מקום היושב יוקוס הספיר' א' עבדות ושם פנה הנ' הוא
שער עיר המלכות אבתר' אאל' ושם פנה הד' הוא מצד הקלול
ואו הד' פנות הם פנות שמהם נגזרו בניינים (כ"א וד' פניני')
משפחה ושפה נבחרו מעלות ג' דול' מובחרת עד מאוד ועתה
היה מעיין ותראה חכמה גדול' מאוד כי תסת' הלו הד' מקומות
שאמרת למעלה ע' ד' משל שני המאורות הראשונים ואיכ' ראוי'
מאירים הם כיושל באדם העליון העינים והיוג' דל' הוא אבר
האף ושתי הנימרות שגראו בזה היוג' דל' הם שני מורי האף
שמיניעים עד היומם שהוא שורש האדם ובית היושב הכראה
למטה למג' דל' הוא היושב שגראה בין האף והשפה העליונה
ושער הודיכה שהוצעיר המלוכה הוא הפה שבאדם העליון
והעמוד הקלול הסמוך הוא הגואר שבו כוננו שתי הנימרות
(כ"א שורש האדם ובית היושב והיועמד שגראה למטה למג' דל'
שמשם נגזרו הכסומות ושם פנתת הנבאות שמונה נבאות הוא
יושב שגראה תסת' האף ב' צברי האד' ולמעלה לבית היושב
למטה להשער המדיכה היא עיר המלוכה הכלולה מכל יופי
ומזדה הוא הפה באדם העליון ולמטה לשער הודיכ' היוג' דל'
העמוד הקלול הסמוך הבניינים שמונה בני' נימרות באדם
העליון) באמת המיכל בא' ובאמת הכל הפה יוצא בלי עמול
ומלמטה לאלו הנמרות יוקוס הפרץ הוא יוקוס שהמיכל
שם מקבץ הוא בעד בטן האנושי ומלמטה לאלו המקומות
(כ"א העיונות) שני העמודים הגדולים הסומכים כל
הבניין הגאה והכסוי' הם שני הגדלים שבאדם העליון ומשכון
אורך המדיכה ורסבה והפנה שבאנושעיתה לאייה שכל
יכול לשבול העומק והנה לך ראשי דברי ברמיו' כוונ' שאמרת
ואלה העמוקות הם במרכבה העליונה אשר מלמעלה לה
אדון אלהיכל הארץ אחד ושמו אחד שאין דמיון ולא תנונה
לפניו ובאלו ד' פנות כוננו ששים מלכות בהם יונאים מיני
האור הכעלם אבל אינם מתפשטין וסוזרים ליוקוס קלילה

רק עומדים תמיד במקומו יוקוס הכעלם וכראונו המאורות
גדולים ואדירים סובבים כבודו של רס' ונשא' ומעלתו הה' ד'
הנה יושתו של שלמה ששים גבורים כביב לה ואלו המאורות
הם בעלי שכל וחכמה שלימה שבנו החכמה אין בה שום
תערובת של דבר אחר עינה והנה שלמה סדרי המרכבה
העליונה ועתה אפרש סדרי המרכבה התחתונה ואאריך בה
יותר מכון כי לפי מעלתה של זאת לא הארכתי בה שאם
הייתי אומר שיהא בני אדם רשעים יהיו בראותם החכמה
הגדולה בלשון משל וקידות וברמיו' ושוששים וכסתי -
(כ"א ובסדורי) המרכבה התחתונה נביא יקוד אית ראשונה
של השם ובה תראה הכענועים שהיה הכ' ג' ונענע בשם
כשהיה עושה העבודה לפני מי שאמר והיה העולם ואלעשה
הפרש בין ענין לענין למען יתן קוראבו ותראה ות' ג'
אם תעמיק כמה יקודים היו של השם ומה רמיו' הניקודי'
שלמה יופארה בדרך קמרה בענין שיבנו בני אדם - סדורי
המרכבה התחתונה על תכונותיה אשרי איש מעמיק לדע'
חכמה עינה כי המקובלים אמרו שבביב לאלו המאורות
שנקראו מרכבה תחתונה יוקוס' אש סוק מאוד והוא נהה
דיכור נפיק ונגיד מן קדומו' אורך הנכר הזה אלף לפי
פרסאות ורומב שש מאות אלף פרסאות והאש סוק וכל פרס'
ופרסה מיתחוק האש יותר ויותר וכל האשיות האלו בחכמה
ובבינה עסודרים והנהר יונא' מן יוקוס הנבורה מן לפני
המיוניא ועתה ראה הנכה הזה הנקרא בשם אלה' ים הוא
דין קשה הוא חרב נוקמת נקם ברית חרב המשפט ובהיותו
יונא' ומתנשא מיתפשט מיונו האש החזק והאיוץ וסובב
המרכבה ולמה סובב אותה זה יופי שלימות מעלת הקדוש
ברוך הוא שהשרפים בעלי היכולת שרונים להתגבר ולעלות
אל יוקוס המרכבה הנכה הזה מלהט אותם לכל יתקרבו
לראות יומשלתי ויפני שלא ידמו לומשלתי הקדוש ברוך
הוא ית' ש' והדרו ומלכותו ואשרי האש החזק כראו שש
מאות מאורות שכל מאור ומאור מיתפשטים ומנו
כינות לחן תכלית ובהיות המאורות האלו מתגברים
לקבל יושרשם ומעיקר החימונה מיתלקים לארבע
תלקים אלו מורכבים באלו ואלו ובכל חלק וחלק נראה
נראה ומשלתי לבד ובהיותם מיתגברין לארבע נדדין
כראו המושלות אחת וכל המאורות שמתפשטים מן
אלו התלקים ליוקוס אחד באים והיוקוס ההוא נקרא
בית קבול המאורות הוא יוקוס האלה הגדולה ואלו
המאורות כראו כדמיון כותלים ונכסיירו כדמיון היכל
וההיכל הזה הוא היכל המיון המועד לפעול פעולות
בלי

בלי מלא
בדרך ק
שקתבתי
זקבלת
(כ"א)
ושנה וה
ברמיו' ו
באלו ז'
מרכבה ה
אנושיות
זה והתא
על הס' וה
החולק מו
ראש הוא
ופנה יגע
זה המאור
ובארבעת
וכולם ג'
מאור ומא
ותפארת ה
והשלום וה
הגדולים וה
משמרות כג'
מיבי לדרום
ברכאו' מן
זו יותר
ליוקוס שמו
שם ואלו החו
וכל א' וא' פוס'
הפנה המבט
על ישראל כמ'
גיה הוא עו
לום העיר א'
י' כי בשלומה
ששיתן של י'
הפנה המבט
מדתו משם מ'
יוניאות) ו
א' עם העיני
מרכבה שכל

בלי מלאך ובלי סהרה ואלו הן סדרון של המרכבה התחתונה
 בדרך קצרה כמו שעשיתי בעליונה ומיד אמר הנביא כמו
 שקתבתי מה שכתוב ועוד בה עשירייה הרי זה מקום שמשם
 יקבלת העשיריות שהוא כתר עליון שמרוב קדושתו מבער
 (כ"א מרעיד) שאר המאורות ה"ד ועוד בה עשיריה
 ושבה והיתה לבער ולחן היא משפעת לשני המאורות שהם
 כרמוזים וכמשלים לזכר ולנקיבה במשל כאלה זו היא מלכות
 ואלוין זו היא תפארת והמאורות שרכבו אלו באלו נקרא
 מרכבה התחתונה ולהם ראש וכוף להם פנים ואשור להם
 איזנושות וזו דומה לזה אבל מה שמשיע זה אין משפיע
 זה והוא הראשון שאר המאורות נרכבו בו והוא אדון
 על הים והמאורות ין העליונים ומייעים אליו בתפלה והוא
 החולק מזון למאורות אחד כך ובה המאור שהוא העליון
 ראש המאורות יש בו ד' פנות גדולות עד מאוד שכל פנה
 ופנה מונעת אל זוהר המזוהר הוא המרכבה העליונה וזכר
 זה המאור כמגדל אחד גדול מרובעת בעלת שכל וקמחה
 ובארבעת רבעיו יש ארבעה מאורות שזה אין דומה לזה
 וכולם גבורים ובמאור הזה מנאז ומאורות בלי מניין וכל
 מאור ומאור רובעו לבד עשר הראש תפארת המרכבה
 ותפארת הכניינים וזה שמו מ"ח משם מתפשט המרכבה
 והשלום והשמחה והששון ולמט' לזה המאור תלויה הכניינים
 הגדולים והמופלאים ובר' פנותיו ונושבות ומעמדות ארבע
 משמרות נבזרו והם שהם ימנה ספיר אבן המוכרות האחד
 מביש לדרום ואורו באורך אלף ומאתים ושמונים ושתיים
 פרחאו' מן מהלך השמש וכל פרכה ופרכה מתגברת בזיונה
 זו יותר מזו יותר מזו המוכר עד שמיניע הזיו המוכר
 ליוקום שמוטי האהבה אשר כמשכים מן המניחות ומייעים
 עם ואלו הקוטים הם נקשרים בח' וכתלקו לשש מאות אלף
 וכל זה הוא פוכה לברו לשמור משמרתו להגן על בני ישראל וזו
 הפכה המוכרת לדרום מי ימלא שלמה ולולי זה השלום היוגין
 על ישראל כיועט כמותו רגליהם בארץ איביהם ושלום הזה
 זמיה הוא עומד בתפילה שישראל עושים כו"ש ודרשו את
 ילום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל
 יחי בשלומה יהיה לכם שלום והבה כי זה הפסוק הוא מוכיח
 ששיבתן של ישראל בגלות אינו לא מפני ביטול תורה וזאת
 הפכה המוכרת א' הדרו' שנקראת נוה שלום שם עומד יעקב
 מדתו משם מתגברת ומשם עולה עד מקום המניח (כ"א
 מניחות) והוא פנה הכרמוז בראש אדם העליון ראש לבד
 עם העינים לא הקדקד בלבד הוא האבר הכרמוז באיברי
 מרכבה שכל השופט אשר הוא נקרא ברית חת יבין ושמו שם

אחר

אלו המאורות
 עלתו ה"ד
 המאורות
 אין בה שום
 המרכבה
 ואחר כך
 בה שם
 המכונה
 תרי
 ראשונה
 ענב בשם
 ש ופעם
 אה ות
 הנביא
 סדרו
 יק לבע'
 המאורות
 הוא כה
 לף אפיס
 כל פרס'
 במחמה
 מן לפני
 ים הוא
 ובהיותו
 וסובב
 הקדוש
 ולעלות
 יתקרב
 ברוך
 או שם
 ומנו
 גברים
 לארבע
 ואלק
 דדין
 ים מן
 נקרא
 ואלו
 היכל
 עלות

ברית מנוחה

אחריו ויה עשה הק' בה הזרידו ממשלתו והזרידו לשאל
תחתית עוד אמרו שכל הנבאו' יצאו להלח' עם הק' בה ולא
בשאל' מהם לא א' זהו שרו של מל' כר' ששאל' מהם ואחרי' לו כפר
בעיקר שרו של כשדי' מרוב גאונות פאריתו והודו ואמ' אעלה
על במתי עב אדמה לעליון כי אין מושל עלי ינאה בת קול
ואמרה אך א' שאלו תרד א' ירכתי בורג' שרו של מרס רצה
להיו' אלה ונתגבר ברוב חכמתו והודו והרד לשאלו תחת'
ולעמיד לבא כמה מלאכים ירדו מועלותם ופני ענין כזה
וכמו שאמרתי שאפי' שנבראו במדת הפחד כפרו בעיק' לעשו'
עבוס אלה ועתה היית מעיין ותראה חכמה גדולה כי
המלאכים האלו אש' אתה רואה שורדו במלכות מן הגדולים
שבנבא מרום היו ומן האדירי' ומפני רוב גאוותם והרד' ירדו
ואם הנבראים בין מן העליונים בין מן התחתונים לא היו
נבראי' במדת הפחד לא היו מכירין אדון עליהם והיו מכירי'
(כ' א' מכרימים) העולם שבבתפלה ומדת הפחד שהיא
נקראת אלה'ים הוא מדת הדין קשה אורך הפנה הואת
אביע מאות ושבעים פרכאות וכל פרכה ופרכה מתגברת
בגבורה ומחלקו הפרכאות לשבע חלקים כיו' שבילים כונאו
בה שם הראשון נקרא סוכו'ת הוא כל השכ' ינה ושם הב' נקרא'
רעומס והוא יוקוס הגבורה ושם השלישי הוא הנקרא אית'ס
שם עמודו ישראל בגרה נרורה ומפני כמות המושטית והחבלה
שירדו להשחית את ישראל ולאב' וכרס ושם נתאמו ישראל ועמודו
קיימים באמונה והחזיקו בתומת אבותם ועל כן נקרא' המוק'
הזה אית'ס ושם הד' בעל צפ'ון הוא יוקוס הפרץ שפרצו
הקדמוני' אדם ואמה וקין שם נראו מלאכי השמאל בתפארתם
בדי שיעשו ישראל ושם הה' פי' הסי'רות (כ' א' פ' יתום)
הוא יוקוס' ומסוך בואת החיה אר'יה והוא שם הרמזי' מנעוד
שהוא בתום אין מירות לישראל מנעוד שהוא פתוסי' חירות
לישראל וראו שם ישראל זה יוקוס פתוס ומורות יצחק עמו' עליו
ומיתחנ לפני בוראו על פדות (כ' א' פיזור) בניו שם הששי
נקרא מנדל שם נתגברו ישראל בגבורה ושם ראז כל גדולתם
אשר יבא איה' וראז עוד כי גדולתו מניע למקו' האמו' שם הז'
שנקרא' י'ס' החכמה' הה' ד' בין מנדל ובין היס' ואלו הז' דרכים
נראו בפנה השנייה באצר הראש בפנת הימין יוקוס הגבורה
עם הרמזי' יוקוס ששם נברתו של יצחק עומדת היא מדת
הפחד והאיומה דכתיב' ופחד יצחק היה לי ושם המדה הואת
בלשון משל אר'יה הקטן המקבל מן העליון ועל זה כאש'
מתאמץ בפיו אריה שאנ' מילא יירא הפנה השלישית פנת
השמאל יוקוס הדין הקשה שבארכו שבעים אף פרכאות מן
מהלך השמאל וכל פרכה ופרסה מתגברת בגבור' עד שגוי'

א יוקוס הגבורה ונראו לנו המדה שתי ממשלות מתגברות
שניהם בגבורה הקשה מניעי' עד המאור הכדמו בלשון משל
קד'קה (כ' א' הקד' קד) הם שני קרבו של החיה שור ושם
הורכבו כמות השמאל והמשפט ושם עומדים ושם מתפשט
ליוקוס ששם שולי' אותם שנקרא' שם היוקוס הזה קד'ס ברבע
יוקוס גבורת הנאזה הפנה הד' מיי' ימלל היוז הכמדת והכחה
והגבורות והיחזרות העליונים שמושם ינאות ארכן ששת
לפיס שבה ומן ששת לפיס ואילך התאזה מתאכלת והמכונה
מתאמנת כמו שאמרנו קו' ל' שתא' לפא שני הונו עליו' וחד חדי'
וכל שבה ושנה מלא מתגברת בזיו ובחכמה ואלו הד' פנו' מהם
כתמולאו כל העולמות והגלגלים זיו והדר ויתלמס' לחלו' ד'
פנות שם הרקיע העמוד לפני המלך כארבה כן רמזה' הנה
מהלך שלשה (כ' א' חמשים) פרכאות על חמשים פרכאו' וזו
היא שמדלת בין השכל בין המאור ובין הקודש ובין המקל
ולולי זאת היו בני אדם חכמים כלהים כי כולה סתומה אין
בה חלקן כי אש' היו בה חלקן היתה החכמו' גדול' ושם המדרג'
הואת נקראת יה'ה (כ' א' יתה) והוא אצר הידועה באדם
העליון שמו מנח ולולי המנח שמופק על השכל היה האדם
בעל שכל וחכמה ולו השלשה (כ' א' חמשים) פרכאות שש
באורך מהם מתפשטים חמשים שפרי' בינה אשר לא השיגם
אדם ואש' ש' שברקיע וזו כונ' חלקן היא בעצמה ומכונה מרות
זיונה שהוא גם מאור והמאור הזה הוא הנקרא' מנח ישר'
שאמורים מנח אברהם ומאור א' מתפשט מן יוקוס המכונה
במושך בגבורה גדולה וכונ' המורכבה מוכנה עליה מלמעלה
ומלמטה ומרוב התגברות המאור הזה נחלק לנ' פכות כי ל'
יכול לכבוש הפנה הז' ביעי' והיא הנשר ולמה נ' פכות כנגד'
חלקים שהם באות ה' יוד קוז העליון וחלק האינוני' וקין
התחתון כנגד' לו הנ' י'ס' בזה המאור נ' חלקים אצל כול' ה'
קשורים הא' עם קשורו מן קוז התחתון עגפי' החכמה בא'
זוה שמו אשר כונ' לו ארג' י' בחלק' האינוני' כשהשו' זוה ש'
אנ' י' מן קוז העליון תלוי' כול' זוה שמו אשר כונ' לו יהו'
וינא זה המאור להנהיג את השם הנכבד והנורא של יהו'
ועבשו אומר הכעובים שהיה הכ' נ' מנעב' בזה הוא
הסובב לניקודים ידועים כונ' כשהי' מתחיל הכהן לאמ' זה
מנעב' בראשו מיופי הזכרת' השם והיה מנעב' בענב'
הראשון כ'ו נעבשים זה גדול מזה וזה גדול מזה וכשה'
מניע' לנעבש האחרון היה מזכיר שלי' אות ה' יוד שהו'
התחתון שמונו נשפטים כל הדברים והיה מהרהר בלבו'
ואומר י' מ' אדכ' י' אלהי ישראל שתשפט לעינך כך וכך וזו
התפלה היה מתפלל מנעוד מתפלל מנעוד שהיה מנע'

הכ' ונעבשו
של אר' ני
עשרים וש
הוא ושם
כאלו ונעשו
היה הכהן
נעבשים
בה היה מר
המלכות של
לעליונה של
ביחודי' ונ'
השמי' אב'
ביות מנעב'
אחרונים הי'
היה מוקשר
חלקים שנאמ'
והוא הקטן
החכמה שקר'
הכחיים א'
מתקדים א'
מרים קולו
הוא אל הינו'
מייחדים וז'
השעלה השש'
לנעבש הכה'
שלשה נעבש'
כנגד' ג' אבו'
היו' ד' היהכו'
תלויים כל ה'
כנגד' ד' אות'
וכנגד' האבות
כי מודותיהם
למרכבה הת'
כנס בגבול
מתפשט בני'
שלשת חלקי'
וכל אחד מה'
מאור מאלו
השלשה מת'

הקודש משם היא מתפשטת ולפי המשכן הזה מכל מאור
 ומאור יואו ה' מתפשטים מאה מאורות וטעמם מאה ברכו'
 ולכן כל המקיים מאה ברכות בכל יום נשמתו נכנסת באלו
 המאה מאורות מהלך מאה פרסאות שאין קץ ותכלית לאלו
 המאורות למעלה והנה לך כי מעלת אלו ה' מאות פרסאות
 סנהר דיכור הוא מתפשט ומאור הנדה הסובב למרכבה
 ראשונה וקום המזיאו' וזה למאה פרסאות נקרא שהמקיים
 מאה ברכות שם מניע ונקרא שם המקום מקום המורה
 מפני שכל המאורו' מתאוו' להגיע עד המקום מרוב חמדת
 המקום ומרוב שפע זה המקום ושם המקו' השני נקרא מקום
 השלום אין קץ ואין תכלית למעלה הזאת ושם המקום ה'ג'
 נקרא מקום הרגון דכתיב לרגון להם לפני יי' אלו הם שלש
 מאות פרסאות שמואל להם ג' מעלות גדולות ומופלאות
 מאוד וכשלימו סדרי המרכבה התחתונה עם (כ"א סס)
 כיקוד שם אות ראשונה מן השם והוא שו' דק על ג' כיקודים
 כנגד שלשת המעלות שנכללו באות היו' ד' ושם הכיקוד ע"ד
 השכל שם אומץ עד מאוד שם פועל בלי טהרה וגם בלי מלאך
 ובלי שום עניין ומעבשיו ואילך היה מעיין יותר ושמו של
 המאור חתה ג' עלומות כאשר יבאר בדרך האמת מאוד
 שכי מתפשט מן המזיאו' ומן שורש השרשים ומהדר התפארת
 והבאון והוא מאור אשר מי יוכל לדבר משבוכו וסדרו ומהלכו
 ונעמדו סתרי קוט האהבה בו גלויים ותלויים בגבור' סוק'
 וירוב הגבורה כראה האהבה שלימה ומים אין בה ותאור
 בכה בלכך ברוך שצמר בישראל מכל שאר האומות ואשריהן
 ישראל שומך כזה יש להם לאלוה גבור ואומץ אלוה קדש
 שמיאיותו נעלם ומחשלתו מופלאה ועליוה נעלמה בניו
 שפראה עבשיו כי נצאת המאור הגדול מן שורש השרשים
 מן המזיאו' ביום מאורות ומשך וכמה מאורות נולדו ומה
 שרפים ושדף וכמה גבורים מחליש ועולה בצאתו בדרך
 המיסילה העולה בית אל ובמסילה הזאת מהלך שם מאות
 פרסאות מן מהלך החשמלים בעלי היכולת ובעלי המושלה
 ולו הת' פרסאות במשכן ידוע תראה שהם אמת והמכול'
 הזאת היא קו המישור שם יה' זה העולם הוא פונה לששה
 קצוות שכל קצה נקפה מאלו מפרנס למאורי שבעה מחנות
 מן כת הארצלים שהם הממונים על ישראל ובהיות המאור
 הזה עולה במסלה הזאת מולא אותה יבל כדדיה והמסלה
 נמשכת אל המאור הזה כמו כתיב א' קטן וכשהמאור הזה
 מתנאה לעלות מי ימלא תפארתו והדרו וקול שאזנו ובו
 מורכבי כל קמות המנוח' בגבור' קשה כי הוא ננוח' ומביא
 תפת ומשלתו בכח גבורתו הקשה והוא מאור שמוכו כשרש

ז א I 7 שפי

ה' וכענפים ולמה הנענפים האלו מפני האות האל' ק
 של אד' ני שש בה עשרים וששה נענפים שעולים למשכן
 עשרים וששה ואלו הנענפים הם שמות בפני עננים שכל
 יום נשם מתקיל בא' לך נהם מאורות במרכבה מורכבים אלו
 בלו וכעשו כולם אחד מיידי' שמו של הק' זה ובלו הנענפים'
 היה הכהן מרים הקול בכל שלש כניד כאשר היה אומ' עשרה
 נענפים בתפילה והיה מקשרים בעד עשר ספירות לאחד
 כף היה מרים קולו וזכר פמוכה נענפים כנגד מאורות
 המלכות של הכהונה שהם מעלו' שמונה מן המרכב' התחתונ'
 לעליונה שאלו שמותם שם הראשון אדיריר' ון שם השני
 גיחיריר' ונה' יוצפעחיר' ון הד' מולכ' זה המשישי אובונה
 הששי' אב' ג' השביעי' בו' זו השמיני' נקרא צפתי' רון והם
 ברות מוכתרים תולדות של שם הנכבד ואחר הם נענפים
 אחרונים היה רומ' ח' פכות של פתי מרכבות וזוה הנענפע
 היה מקשרים והיה מייחד אותם וזהו קץ התחתון מן ה'ג'
 חלקים שנמלקו מן מאור הסובב את המרכבה התחתונה
 וזהו הקטן שבששתן כמלא והגוף של אות היוד הנקד' שורש
 המכמה שקראתיהו א' כי בו היה הכהן מאריך וכשמוע
 הכהנים את הקדושה של שם שהיתה יונאת מפני כ"ג היו
 מתאדים אלו לעומת אלו מפני חווק הקדושה וזהו הכהן
 מרים קולו ומשפילו לאב' דדין והיו אומרים הכהנים אדי
 הוא אלהינו ואכזנו עבדיך כי היה רומ' להם הכהן' שהיו
 מייחדים וזו בעוד שהיה הכ"ג מאריך באות הי' ד' והיו אז
 למעלה השערים פתוחות והיו מקבלים שפע המלאכים כי
 נענפע הכהן בשם הזה היה רומ' פתוחות שערי הכינה
 משלשה נענפים היה אומר הכ"ג באות היו' ד' באומניעית
 כנגד ג' אבות וכשהיה מוכים (כ"א פותח) מאור את
 היו' ד' היה כורע ומשפמו' מפני מעלת הקוץ שאמרנו שמימנו
 תלויים כל הנצחות והיה מרים קולו למעלה בנענפים ד'
 כנגד ד' אותיות השם הנכבד יהוה וכנגד ד' פנות המרכב'
 וכנגד האבות הן הסומכים הכסא העליונה וגם התחתונה
 כי יודתיהם למעלה וכשמותיהם למה וזה המאור הסובב
 למרכבה התחתונה שמלק לששה חלקים שיבא להנהיג את
 השם יהו' ה' נהר דינור המשים גבול לכל מלאך ומלאך לבל
 יכנס בגבול ככרו מפני שלא ישרף ונהר דינור שלש מאו' פרסה
 מתפשט כתיב למרכבה ולמה שלש מאות ולא שלשים מפני
 שלשת החלקי' המנהיגי' את האות ראשונה מן השם ומתפשט
 מכל אחד מהם עשר מאורות כנגד עשר ספירות ויכול מאור
 ומאור מאלו העשרה המאורות שיתפשטים מכל חלק וחלק
 השלשה מתפשטים תשעה כנגד ט' הנגלים והתשיעי'

מתגברים
 כלשון משל
 שור ושם
 מתפשטים
 ד' ברכות
 ד' והכחה
 זכרן ששת
 והמכמה
 נ' וקד חתי
 פכו מהם
 לחלו' ד'
 רמכה הנה
 ברכאו' וזו
 ש' ובין הקול
 שתויה אין
 ס' המודחי'
 יענה באלס
 היה האדם
 רכאות שיש
 לא השיגם
 תכיות מרות
 מן ישר'
 ס' המזיאו'
 ייה מלמעלה
 פכות כי לא
 כות כנגד ג'
 אומניע וקו'
 אצל כול' ה'
 המכמה בא'
 השו וזה ש'
 ג' לו יהו'
 יא של יהו'
 ג' בזה המאור
 הן לאות זה
 גבע כבע'
 יוזה וכשה'
 י'וד שהו'
 הרהר בלבו'
 כך וכך וזו
 שהיה מוכ'

שבי עמודים עמודים לישראל ומשויין בכח גבורתו וממציא
פעולותיו מוכה לקדש הקדשים והוא נראה כמו כל נטויה
ומחשיך כל המאורות לפניו ולו והוא עולה דרך קו המישור
וכאשר מניע א מקום המציאות הנעלם נקשר בשורש כתה
הואך נראה המאור הזה לכתר כמו ציץ הזהב כור הקודש
מואיר מן הנוצח ועבסיו מקורות הנבואה משם מתפשטים
החכמות הידועות אותם המתגאים לידע קורות הזמן כי
באשר המאו' הזה מניע א מקום שורש השרשים נרא' כמו ציץ
הזהב והאמת שזה הציץ הוא מקור הנבואה וכמה אמעשים
יש באמצע עד שיגיע האדם לשורש הזה וכמו שזה הציץ
כמשך בגבורה ולא ברחמים כן המשיג הנבואה קודם שישיג
אותה יעברו עליו דברים כמו שכים בגבורה קשה ורבע
מעלות שמונחו בזה המאור הכרמו בלשון משל לציץ אותם
המעלות צריך שיהיו בגביא ואלו הם הרבע מעלות בגבורה
גדולה יותר משאר המאורות חכם כי הוא בית קבול לכמה
ועשיר מרוב מעלתו ועל תואר מלשון משל מוכו יופיו
ועל כן כל הדוגה להשיג נבואה ולשתות מן המקור מן מים
המים צריך שיהיה גבור בירון ועשיר בחלקו ומכס בחכמות
ועל תואר ע' ד' חכמת הפרצוף ואו ישיג חכמו והמאו' הזה
כמשך בגבורה ומרוב גבורתו אין דבר עומד לפניו שאינו
משיג ומרוב שהוא גבור עלה במחשבתו להחכים וליד' מקור
החכמה ומקור מקורה והשיג האו' וכאשר הרבעה המאורות
(כ"א שבי המעלות) הללו מונחו בזה המאו' נקשר חללו שהו'
עלה והשיג מקום העושר והפסוק מוכיח לך"י הגדולה
והגבורה והתפארת והנצח (כ"ל שוכיים העושר והכבוד
מלכניך ועיין זה העיקר) ומרוב גבורתו שמונח בו כנטייר
בגור כפלאה יותר משאר המאורות והשיג האמת ונקר' גם
הוא בית קבול המאורות והחכמות כי הוא מפתחם ומשפי'
לשני העמודים שאללו מניו ומהדרו ומרוב גבורתו כי זה
המאו' הוא המנענע את שבייה מן השם והכפן היה מוכירו
בפעם אחת בנחת וקוטי האהב' בו גלויות כי ו' כיכורו' כמו שכו
מן מציאות הגדול הכודע למעלה מן הכל ושפעם יוצא חוק
ולעולם אינם סוכים והם נשרשים בחלפות היא כ"י והמאו'
הזה מנלה אותם ומראה תפארתם לכל הגבאות והקילים
שומרי המעורות ועובדים העבודה וכאשר מנלה אותם
מחרדים כל השרים כי באמת זה סוד הברית שכתת הק"בה
עם האבות שלעולם לא יפקחו הנצרות מלהשפיע לישראל
בין ברגס בין מוז לארגס כמו שהבטיחם בתורתו שמונח
וצף גם זאת ובו' ולה שונות שכי העמודים העומדים לשמאל
שמש ומקבלים שבעת המלאכי הכמשכין בגבורה שם הראשון

נקרא אפ"ש סחורין ושם הכ' נקרא יאהר ונתי' שמות לו מלאכי
וכלולים בגבורה וממשלה וזה השם המאור המשפיע לכל אל
נקרא יהווד' ואל (כ"א יהווד' יאל) שם אמיץ ובור' מאור
פועל בלי טהרה מרוב גבורתו והם ניקוד שב' א' פת' א' באות
שבייה מן השם ויהיה מכוון בשמו' הכיבוד כאשר יוכו' הכיבוד
ואם לא יעשה כן לא יפעול שום דבר כרצונו כי עיקר
הפעולות הכיבוד ועיקר הכיבוד שונותיהם ועיקר שונותיהם
מקורם ומקור של כל ניקוד יהו' ה' בין שמונח ברמיים בין
שמונח בגבורה ומקורו יהו' ה' כמו שאמרתי שמונח הוא יונח
מכהיו ובוה אין להארין ואומ' עכשו שבי הכיבודים והכיבוד
הזה שאומר באות השלישי' היה מעיין בו ותראה כיכד הכ' ג'
היה נקשר המושל' אל מקום אחד בזכרות אות השלישית
מן השם הנכבד הזה שאפילו שהיא נמשכת בגבורה הא'
הנקרא ברים התיכון העמוד בין שבי' בין הרמיו' והגבורה
ויוקבל מואת ומואת והיא עודנה משוקת בגבורתה ולו ה'
שתי ה' ה' והיא עומד' באמצע שתי' ומנענעת בגבורת'
וכאלו מן גבורתה ותפארתה מואר אחד גדול ואמיץ אשר
עכשו תראה יופיו מאור הנ' אשר נתפשט מן אות ה' או מן
קושי גבורתה ובהיותה מתפשטת ממנה מנענע לשנים עשר
פנות המרכבה ומחרדה כל זה מפני גבורת הכינון שנתחוק
כאשר נתפשטו ובהיות הכינון עולה ממקורו לקבל מן
מקור ומקורו ניתן פניו נפוכה אל מקום השמאל כיכל
כתאשר כמשך בגבורה גם הוא ימשך בדרך הגבורה שאם
תלך בדרך אד' תחלש והוא לא יאשב למאומה על כן
הוא ניתן פניו אל מקומות הכפון כדי שיתגבר שם
ויקבל גבורה גדולה ומוקה עד מאוד שיפעל פעולותיו
כמו שצריך להיות על דרך שלימה והמאור הזה שאלו' מן
מן אות ה' או' מן מקום הגבורה כמה גבורות רמיים ובעו'
מתפשט מוכו' לאין סוף והמאור הזה מרוב גבורתו בודאי שבו
מאבר מאורות השמאל ומשפיעים מן הימין ומאבר
מאורות האמורים ומשפיעים מן מאורות הפנים ומאבר
העליונים ומשפיע מן התחתונים ולזה מאבר כד' משפיע שהוא
שיהיו כולם אחדים לייחד שם נורא עלילה ומרוב ועלים בגבורה
גבורות השם הגדול חלקק לשלשה מאורות וכל מאור' א' הוא
ומאור מאבר לבדו ומשוייע תהלתו מקצה הארץ ועד' זה ישיג מ'
קצה הארץ וזה המאור שחלקק לשלשה מאורות כל מאור' ד' ו השמות
שמו לבדו והכהן כשהיה מוכיר האות האות היה או בדין ר'
מאבר כל המושלות אשה אל אמותיה והיה מאריך בהר' וכמו שט'
וכשהיה רואה שונות הגבורה היא מתאונת היא פעולות כי
מקצר ועולה כדי שלא יתגבר הגבורה ויחריב העול' דבור על א'
לכן

דרך

לכן הפועל תחילה יהיה מאריך באלות האלה וכאשר יהיה
 המעשה ויפעל כרצונו וזה כיקוד ג' כיקודים שבאלות השלישי
 והוא כיקוד של כ"ו ולשמותיו אלה וזהו הקטן העומד בין
 השמים והעומד ימין שמו י"ו והעומד לשמאל שמו אלהים
 אלה שלשה מאורות כמו שנים רובם בגבורה - יואור הד'
 הוא כיקוד ס' ירק באלות וא' ושמו בקרא יהושפרימון (כ"א)
 יהושפרימון (הוא העקר המאורות) (כ"א האלות) וזה
 המאור הוא אחד מבלי אחרים עמו והוא הנרמז בקרא הכור'
 ושמו בקרא יהושפרימון (כ"א יהושפרימון) שם אומין
 ואינו ינא משום מקום אלא שהוא מאור בפני עצמו והנה כי
 בשלמו עשרה כיקודים של שם יהוה ברמזים ובפשוטים
 ובפרטים ופוללים סמויות ופולרו מואור חסודות והשבעה
 שרש שאמרת ליעלה שמשכו בגבורה הס' ורואי פני המלך
 אלה שמוותם כליו יה' ב'ו' אל חפ' ימור (כ"א חפ' ימור) פס' כר
 ג' יאל (כ"א ג' יאל כנדל' פין ע'ו' יאל והכני מתחיל דרך
 שלישיית במקומו מוכלל בדרך קצרה ועלנה בתיב והיה ישרל
 שלישיה למארים ולאשור ברכה בקרב הארץ :

דרך ג'
 מדבר בענין נבא המרנס לידע
 המלאכים מאיזה בת הם ואם
 הוא מאש מקורו מאש במהכב' ואם המלאך הוא ממים
 מקורו מים והפועל אם איכונודע המלאך מאיז'ת הוא ומה
 מקורו לא יפעל ברצונו כי תדג שהאש נתלק לב' אשיות אש
 מקרר כמו הלפיד ואש משריק ואש שורף ואינו משריק .
 (כ"א ואש משריק ואינו משריק) ובאלו הב' אשיות יש שני מדות
 רחמים כי המקרה זהו רחמי והמשריק דין קשה והשורף
 דין רפה והמלאך המקבל מן האש המקרר זהו השורף במשך
 רחמים ובעולותיו ברמזים והמלאך המקבל מן השורף זהו
 שורף בודאי שמושך בגבורה (כ"א והמלאך המקבל מן השורף
 הוא מקרא שרף לא שיהא הוא משריק לאמרים אבל הוא שרף
 שמוותם של זה נמשכת בדין רפה) והמלאך המקבל מן
 השורף שהוא שרף מן הגדולים הנמשכים בגבורה גדולה
 ומרוב ועלים בגבורה ולכן הפועל בעת וזכרו את המלאך כמך
 וכל מאור'ש אש הוא כמשך ברמזי' או בדין רפה או בדין קשה וכאש'
 ועל' זה ישנן מקורו שהוא כעין היומטה של המלאך ואביא
 כל מאור'ך וו השמות קצתם שמשכו בגבורה או ברמזים או בדין
 היה או בדין רפה ובמבואות השערים אביא הענין ותראה
 מאריך בהריכ' וכינו שניך להיות ובכאן תראה קצת מן הענין אבל
 היא פעולות כי כל לו הדברי' והדרכים הם נורך לפועל שידע
 דבר על אופניו מיושב על הלב כהד' שלם ומעבשו ואלך
 לכן

היה נענין ותראה כיצד כדר הק' כה את עליו בראו בסדר
 שלם מוכן על המקומו וסדר מלאכיו וכל מעמדיו לכל יתערב
 מלאך זה עם מלאך זה לא זה מודבק בכח מקורו וזה מודבק
 בכח מקורו ובכחות מרכבתו משרתיו עשו רצונו לו מן מים
 משמשין ברמזי' ולא מן אש משמשין בגבור' והוא ברוב סמיותו
 משלים ביניהם ה' המשל ופחד עמו עוש' שלום במרומיו ולכן
 האש אשר מלאכו לרעת חביו' ידקדק ב'ו הדרך שקראתיה
 דרך השלום לידע כיצד הכחות (כ"א השרפים) מתגברים
 ומתקברים לו עם לו וכמלאו בשרפים ג' כחות כמו שאמרת
 שמרוב אשם (כ"א ויוס) הוא מקרר האשיות ויש כת אחר' שאיל'
 משרפת וכת אחרת משרפ' ו' ראשי' על ג' כחות לו ותתתיה'
 ראשים לשל' ולרבות כמו שתר' ולא שמות ג' הראשי' המיוכני'
 על כחות השרפי' שם הראשון שמו' אלא הוא השרף המקרר
 האש מרוב זיו ומרוב מעלתו והשרף שאינו משריק הוא נקרא
 מט' ערן אבל כל הגשמים ליו הם ויתאכלים ירוב קווק אש
 והשלישי נקרא שמו' יהו' אל' הוא השרף הגדול והמשריק
 מרוב שהוא משמש בגבורה קשה גם במחנות המים כמו' כמו
 במחנות האש במחנות המים כמו' אונ' מ' מים מים בולע'
 מים שוטפים ומים של ברכה והנחה של רואי'ם מתחממים
 הם ועל אשית ביה ובניה השותין מהם ועל כן כמלאו שלשה
 ראשים בכחות המים ואלה שמותם שם הראשון נקרא שמו
 דכ' יאל (כ"א דכ' אל כ"א דג' אל) והוא פועל בגבורה
 קשה והוא הנקרא ג' שם שוטף מתאיין לפועל ושם השני
 נקרא מוכ' יהו' והוא המושל על המים הבולעים ובה להודיע
 שכל כחות המים מאכיל ולכלם מבליע ושם השלישי הוא
 מוכ' אל' והוא מושל על מימי הברכה ושמה והנחה ואלו הם
 הנקראים מים מאין להם סוף וכן הנקראים קול יהוה על
 המים ואלו השלשה מקומות אשר שלשה השרפים מקבלים
 מהם ואלה שמותם שם הראשון נקרא שמוע' יאל והמקום
 ששם מקבל ושמו' וזו מקרר זאת כל האשיות הוא
 השם הכבוד והכור' אה' יה אשר אה' יה הוא מקום
 הוהר המוהיר מקום ההדר שכל האשיות שם הן מתקררין
 ושם נמשכו כל' היו ושם המקום השני שמשם מקבל השר
 מט' ערן שאינו משריק הוא שמו יהו' המקורם (כ"א
 בכיקודים) שאמרתיו ושם המקור' הנ' אשר משם מקבל השרף
 יהו' א' השור' והמשרי' שמו' אדני מדת הדין קשה כמו שאמרת
 כי הוא הנקרא חרב נוקמת נקם ברית חרב המוש' ו' שמות
 מקור' של ג' ראשי' כחות המים לו הם שם מקור' מלאך דכ' אל'
 (ג' א' ראל) הנקרא ג' שם שוט' מקור' ואים אמרו על הכת הזו
 שעיד שהאדם נמסר ברשות מלאכי השמאל הכת הוה מקטטמו
 ועשה